

Ἐνταῦθα ἡ δεσποινὶς Λασεγλιέρ, πλησιάσασα πρὸς τὴν θύραν τῆς εἰσόδου, ἦτις ἦτο ὅλη ἀνοικτή, ἐξέβαλε κραυγὴν σπαρακτικὴν καὶ ἔπεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ πατρὸς τῆς, ὅστις μόλις ἔλαβε καιρὸν νὰ κρατήσῃ αὐτὴν.

Ὁ Ρολάνδος ἐξηγηριωμένος ἔαρεχεν ἐπὶ τῆς δειροσοικίας ὡς χάλιζ βιαίως ἐκτιναχθεὶς ὑπὸ σφενδόνης· τὸ ἐρίππιον ἦτο κενὸν καὶ οἱ ἀναβολαῖς ἐκτύπων τὰ κατεσχισμένα πλευρὰ τοῦ ἵππου!

Μετὰ τινὰ καιρὸν συνέβη ἐν τῷ μεγάρῳ Λασεγλιέρ σκηνὴ ὀλίγον τι κωμικὴ· διότι ὁ πανούργος ἐκεῖνος Δετουρνέλ, ὃν δὲν ἔλησμονήσαν βεβαίως οἱ ἀναγνώσταί μας, ἤλθεν ἐπιστήμως ν' ἀποδείξῃ εἰς τὸν μαρκήσιον, ὅτι ἀρ' ὅτου ἀπέθανεν ὁ Βερνάρδος πολὺ ὀλιγώτερον ἢ ἄλλοτε ἐδικαιοῦτο νὰ θεωρῆ τὸν οἶκον ἐκεῖνον ὡς ἰδικόν του καὶ παρεκίνησεν αὐτὸν νὰ φύγῃ ὅσον τάχιον, ἐὰν δὲν ᾗθελε νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὰς καταδιώξεις τῆς ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν κτημάτων διοικήσεως· ἀλλὰ διατί νὰ παρατείνωμεν ἐπὶ πλέον τὴν διήγησίν μας; Δύο μῆνας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Βερνάρδου, ὅστις ἀπεδόθη εἰς αἰφνίδιον παραφροσύνην, ἕτερον συμβεβηκότος, σπουδαιότερον, ἀπησχόλησεν ἐπὶ πολὺ ὅλους τοὺς κατοίκους, μεγάλους τε καὶ μικροὺς, τοῦ Poitiers καὶ τῶν περιχώρων· ἡ εἴσοδος δηλαδὴ τῆς δεσποινίδος Λασεγλιέρ, ὡς δοκίμου εἰς μοναστήριον τοῦ τάγματος τοῦ Saint Vincent de Paul. Πολλὰ καὶ διάφορα ἐλέγχθησαν ἐπὶ τούτου· καὶ οἱ μὲν ἐθεώρησαν τοῦτο ἀποτέλεσμα μεγάλης εὐσεβείας καὶ κλίσεως ἀκατασχέτου πρὸς τὸν μοναχικὸν βίον, οἱ δὲ ὑπόπτεισαν ἄλλην τινὰ κλίσην μᾶλλον ἐγκόσμιον. Ἄλλ' ἂν καὶ προσήγγισαν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον τὴν ἀλήθειαν, οὐδεὶς ἀνεκάλυψε τὴν πραγματικὴν αἰτίαν, ἐὰν οὐχὶ ὁ μαρκήσιος, οὐτινος τὸν ἐπίλοιπον βίον ἐνεπίκραναν ἡ ἰδέα ὅτι ἀναμφιβόλως ἡ θυγάτηρ του εἶχεν ἀγαπήσει τὸν Οὐσσάρον. Ἐν τούτοις, ὅτε δυνάμει τῆς διαθήκης τοῦ Βερνάρδου ἠδυνήθη ν' ἀπαλλάξῃ τὴν χρευστοῦσαν περιουσίαν του τῶν ἀπαιτήσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν κτημάτων διοικήσεως, δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ὁ νεανίας ἐκεῖνος εἶχε φρονίμως διαθέσει τὰ πράγματα. Ἐξήκολούθησε δὲ νὰ ζῆ ὡς καὶ πρότερον, χωρὶς ἢ ἀναχώρησις τῆς θυγατρὸς του νὰ φέρῃ μεταβολὴν τινὰ εἰς τὸν τρόπον τοῦ βίου του καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ 1830 ὑπὸ φόβου· διότι τινὰ ἐκ τῶν παιδίων τοῦ χωρίου συναθροισθέντα ὑπὸ τὰ παράθυρα τοῦ ἐψάλλαν τὸν Μασσαλιωτικὸν παιᾶνα καὶ ἔθραυσαν ὀλίγα ἐκ τῶν ὑαλίων.

Ὁ νεαρὸς μας βαρῶνος ἐνυμφεύθη κόρην ἐκ τῆς κατωτέρας τάξεως, πλουσίαν μὲν, ἀλλ' ἀγορικοῦ οἰκογενείας, ἔνθα ὑποκρίνεται πρόσωπον ἀντίθετον τοῦ George Dandin. Καὶ ὁ μὲν πευθερὸς του χλευάζει τοὺς τίτλους τοῦ γαμβροῦ του καὶ ἀναμιμνήσκει αὐτῷ τὰ τάλλητρα, ἅτινα τῷ ἐμέτρησεν, ἡ δὲ σύζυγός του ὀνομάζει αὐτὸν κύ-

ριον βαρῶνον, ἐνῷ ἀρ' ἐτέρου περιρροεῖ αὐτόν.

Ἡ κυρία Βωμπέρ ζῆ εἰσέτι εἰς τὸν πύργον τῆς καὶ διέροχεται τὰς ἡμέρας τῆς ἐν ἐκστάσει ἐνώπιον τοῦ μεγάρου Λασεγλιέρ· τὴν νύκτα δὲ ὄνειρεύεται, ὅτι αὐτὴ μὲν μετεμορφώθη εἰς γαλήν, τὸ δὲ μέγαρον εἰς μῦν, καὶ ἐνῷ βλέπει αὐτὸν χορεύοντα πρὸ αὐτῆς ἀδυνατεῖ νὰ φθάσῃ μέγρις αὐτοῦ ἕνα τὸν συλλάβῃ.

Ἡ δεσποινὶς Λασεγλιέρ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς τῆς διέθεσεν ὅλην αὐτῆς τὴν περιουσίαν ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν· βεβαιούσα μάλιστα, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ μέγαρον θέλει γείνει ἐντὸς ὀλίγου ἄσυλον τῶν ἐνδεδῶν.

ΑΡΕΙΘΗ Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

ΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Ὁ καιὶάι μου δέσποιναι, ἂν οἱ μαργαρίται ἀρέσκουσιν ὑμῖν, ὡς μοὶ ἀρέσκουσιν οἱ ὠραῖοι ὀφθαλμοί σας, εὐαρεστήθητε νὰ μὲ ἀροασθῆτε.

Δὲν θὰ ὀμιλήσω ὑμῖν περὶ μαργαριτῶν ὡς θὰ ὀμίλει ἐπιστήμων τις, διότι τοιοῦτος δὲν ἐγενόμην, οὐδ' ὡς ἀδαμαντοπόλις, διότι τοιοῦτος δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι. Θὰ σὰς ὀμιλήσω ὡς φιλόσοφος πιστεύων ἀκραδάντως ὅτι ὁ Θεὸς ἔπλασε τοὺς μαργαρίτας διὰ νὰ κοσμηθῆται δι' αὐτῶν ἡ γυνή.

Ὁ Θεὸς ἄρα γε ἢ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ, ὁ προαιώνιος ἀποστάτης; Μὴ συζητήσωμεν τὸ θέμα τοῦτο. Οἱ μαργαρίται, οὓς ὁ δόκτωρ Φαῦστος δωρεῖται τῇ Μαργαρίτᾳ, καὶ ἐπιταχύνουσι τὴν πτώσιν αὐτῆς, ἴσως ἐγεννήθησαν ἐντὸς ὄστράκου τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης δαιμονικῆς συνεργείᾳ. Ἄλλ' οἱ μαργαρίται, οὓς ἡ Ἰσαβέλλα τῆς Καστιλλίας ὑποθηκεύει, ὅπως ὁ Χριστόφορος Κολόμβος ἐξοπλίσῃ τὰς νῆας αὐτοῦ, οἱ μαργαρίται οὓς ἡ Ἰουλία Γρίζη προσφέρει τὸ 1848 ὑπὲρ τοῦ ἰταλικοῦ ἔθνους ἐξεγειρομένου κατὰ τῆς Αὐστρίας, οἱ μαργαρίται οὓς πολλὰ εὐγενεῖς δέσποιναι ἐξεποίησαν ὅπως περιθάψωσι δι' αὐτῶν πένθητας καὶ ἀσθενεῖς, αὐτοὶ βεβαίως ἐγεννήθησαν θεῖα ἐπινεύσει εἰς τὰ κυανὰ βάθη τοῦ Ὄρουζ, τῆς Κεϋλάνης καὶ τοῦ κόλπου τῆς Ὁδράβας.

Φυσιολόγος τις, οὗ τὸ ὄνομα ἀγνωῶ—ὑποθέτω δὲ ὅτι θὰ ἦτο δυσειδής καὶ θὰ ἔπασχεν ὑπὸ δυσπεψίας, ὡς πολλοὶ φυσιολόγοι—εἶπεν ὅτι ὁ μαργαρίτης εἶνε νόσος ὅψ' ἦς πάσχει κρυφίως ἀρενές τι ὄστρακον. Οἴμοι! δι' ἀνθρώπου τοιαύτης σχολῆς τὸ ρόδον εἶνε τὸ ἄνθος μικροῦ θάμνου, ἔχοντος κλῶνας ἀκανθώδεις· ὁ ἀδάμας εἶνε ὀλιγὸς ἀνθραξ· ὁ σάπφειρος εἶνε πυριτικὸν καὶ ἡ Ἀφροδίτη τοῦ Καπιτωλίου ὄγκος ἀνθρακικῆς τιτάνου!

Τίς ἄρα ὑπῆρξεν ὁ εὐσεβὴς Ραββίνος ὁ ἐγγράψας ἐν τῷ Ταλμούδ τὴν ὠραίαν ταύτην περὶ τῆς Σάρας παράδοσιν;

« Ἀβραάμ, ὁ πατοιάρχης ἀφίκετο εἰς τὸ σύνορον τῆς Αἰγύπτου· ἔκλεισε δὲ τὴν Σάραν ἐντός κιβωτίου ὅπως μὴ εἶδῃ τὴν θαυμασίαν αὐτῆς καλλονὴν. Ἄλλ' ἰδοὺ οἱ τελῶναι τοῦ βασιλέως ἐπέταξεν αὐτῷ νὰ πληρώσῃ τὸ τελῶνιον.

— Ἔτοιμος εἶμί, ἀπήντησεν ὁ σοφὸς πατριάρχης.

— Φέρεις βαρύτιμα ὑφάσματα ἐντός τοῦ κιβωτίου τούτου, ὅπερ ἀρνείσαι ν' ἀνοίξῃς;

— Θ' ἀποτίσω τὸν δασμὸν ὡς ἂν ἦ πλήρες βαρυτίμων ὑφασμάτων.

— Εἶνε πλήρες χρυσοῦ λοιπόν; ἠρώτησεν οἱ τελῶναι τοῦ Φαραῶ.

— Ἔστω θ' ἀποτίσω τὸν δασμὸν ὡς ἂν ἦτο τὸ κιβώτιον πλήρες χρυσοῦ.

— Ἄνερ τῆς Χαναάν, φέρεις ἴσως ἐντός αὐτοῦ μαργαρίτας, οἷτινες εἶνε τὸ πολυτιμότερον τῶν ἐπὶ γῆς πραγμάτων.

— Πραδέχομαι ν' ἀποτίσω τὸν δασμὸν ὡς ἂν τὸ κιβώτιον ἦτο πλήρες μαργαριτῶν.

— Τότε, ἄνερ τῆς Χαναάν, θ' ἀνοίξωμεν τὸ κιβώτιον.

«Ματὴν ὁ χαναναῖος ποιμὴν ἀντέστη κατὰ τῆς βίας τῶν Αἰγυπτίων· τὸ κιβώτιον ἀνεφύθη καὶ ἐξῆλθεν ἡ Σάρα πλήρης θαυμασίας καλλονῆς, καὶ ἡ λάμψις τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς ἐφώτισε πᾶσαν τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου. Ἡ λάμψις τῶν μαργαριτῶν τοῦ Ὁφὲρ ὠχρίασε πρὸ τῆς αἴγλης τῶν ὀμμάτων τῆς γυναικὸς τῆς Συρίας.»

Ἡ ὀ ποιητῆς οὗτος Ραββίνος ἀνεμνησκέτο ἴσως ὅτι οἱ ἀρχαῖοι προσφῆται παρέβαλλον τοὺς μαργαρίτας πρὸς τὴν φρόνησιν, ὅτι ὁ Ναζωραῖος Ἰησοῦς εἶπε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἀνεκτίμητον μαργαρίτην, καὶ ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐν Πάτμῳ ὠνειρεύθη τὴν νέαν Ἱερουσαλὴμ δωδεκάπυλον πόλιν, ἧς ἐκάστη πύλη ἦν λελαξευμένη ἐν τὸς μαργαρίτου.

*

Ἡ Κλεοπάτρα ἔπιεν ἓνα μαργαρίτην ἀναλελυμένον ἐντός ὄζου, καθὰ διηγοῦνται οἱ χρονογράφοι οἱ περιγράφοντες τοὺς ἔρωτας τῆς Αἰγυπτίας βασιλίσσης μετὰ τοῦ τραχέος λατίνου στρατιώτου.

Πλὴν ἐν τῷ ὄξει διαλύεται ἄρα ὁ μαργαρίτης; Οὐχί. Ἡ Κλεοπάτρα ἔτριψεν εἰς κόνιν τὸ πολυτιμὸν κόσμημα καὶ ἀνέμιξε μετὰ τοῦ ὄζου τὴν κόνιν.

Ὁ σὶρ Θωμᾶς Γρήσαμ, τραπεζίτης τῆς βασιλίσσης Ἐλισάβετ, ἐμιμήθη τὴν ἀφροσύνην τῆς Κλεοπάτρας καὶ ἀνέλυσε ἐντός κύλικος οἴνου τῶν Καναρίων νήσων μαργαρίτην ἀξίας δεκαπεντακισχιλίων λιρῶν στερλινῶν, ἵνα πῖθ' ἐπαξίως εἰς ὑγείαν τῆς ἡγεμονίδος, ἧς ἐτύγχανεν ὁ ἐμπορικὸς πρᾶκτωρ.

Οἱ σημερινοὶ τραπεζῖται ζῶσι καὶ φέρονται μεγαλοπρεπῶς· ἀλλὰ τὴν ἐλευθεριότητα αὐτῶν ἀλλέως ἐπιδεικνύουσιν. Εἰς τραπεζίτης ὀνόματι

Φουγκερ ἐξ Αὐγούστης ἐθέρισε τὸν ριγῆλὸν μονάρχην Κάρολον Β'. καύσας ἐν τῇ θερμάστρᾳ αὐτοῦ ποσὰ μεγάλα κανέλλας καὶ ἄλλων ἀρωματικῶν εἰδῶν τῆς Ἰνδικῆς Ἄν ὁ σὶρ Θωμᾶς Γρήσαμ ἔπιεν ἓνα μαργαρίτην ἡμεῖς, ὃ εὐγενεῖς κυρίαί, πληρώσωμεν καμπανίτου τὸ ποτήριον καὶ προπίωμεν ὑπὲρ τῆς λαίδης Βῶρδετ Κούτς, πλουσιωτάτης Ἀγγλίδος, ἧτις καίει τὸν δημοκρατικὸν λιθάνθρακα ἐν ταῖς θερμάστραις αὐτῆς, καὶ ἀνοίγει τὰ πολυτάλαντα θησαυροφυλάκια, ὅταν πρόκειται νὰ παραστῇ ἀρωγὸς εἰς πᾶσαν στέρῃσιν τῶν ὑπηκόων τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας· προπίωμεν ὑπὲρ τοῦ οἴκου Ροσσὶδ οὐδέποτε κωφεύοντος εἰς τὴν ἐπίκλησιν τῶν πενήτων καὶ τῶν ταλαιπωρουμένων ὑπὲρ τοῦ Βεσοφτσάιμ ἀνδρόνυτος ἀστεροσκοπεῖα ὑπὲρ τῆς Μαρίας δουκίσσης τῆς Γαλλίεας δωρουμένης τῇ πόλει τῆς Γενούης δύο εὐρύτατα νοσοκομεῖα.

Οἱ μαργαρίται ἤρρεσκον τῷ Ἰουλίῳ Καίσαρι, ὅστις τῇ Νικηφόρῳ Ἀφροδίτῃ, ἐφεστῖω θεότητι αὐτοῦ, ἀφιέρωσεν ἀσπίδα κεκοσμημένην μαργαρίταις, ἐδώρησατο δὲ τῇ Σερβιλίᾳ μαργαρίτην ἀξίας ἐξ ἑκατομμυρίων σεστερτίων. ἤρρεσκον τῷ Ἐρνάν Κορτέζ, ὅστις ἔφερε τρεῖς ἐξαισίους τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος οὓς ἐκόμισεν ἐκ τῆς κατακτήσεως τοῦ Μεξικῆ, ἐπὶ τοῦ Χαλυθδίνου αὐτοῦ ἐπιθωρακίου. Κατὰ τὴν ὑποχώρησιν τοῦ αυτοκρατορικοῦ στρατοῦ ὑπὸ τὰ τείχη τοῦ Ἀλγερίου ἀπώλεσεν αὐτοὺς, καὶ οὕτω ὁ βόρβορος τῆς Ἀφρικῆς ἀπέκρυψε διὰ παντὸς τοὺς πολυτίμους κόσμους τοῦ συληθέντος θησαυροῦ τοῦ Μοντεζούμα.

ἤρρεσκον οἱ μαργαρίται τῇ Τυδωρίδι Ἐλισάβετ, ἧτις μετ' αὐτῶν ἔπλεκε τὴν πυρρὰν κόμην, δι' αὐτῶν ἀπέκρυπτε τοῦ λαιμοῦ τὰς ρυτίδας καὶ δι' αὐτῶν περιεκόσμηε τὰς ἐσθῆτας.

ἤρρεσκον τῷ Γεωργίῳ δουκὶ τοῦ Βώικιγγαμ, ὅστις προσήρμοζεν αὐτοὺς δι' εὐθραύστου νήματος ἐπὶ τοῦ ἱματίου του, διότι ὁ ὑπὸ τῆς τύχης καὶ τοῦ ἡγεμόνος του εὐνοούμενος οὗτος ἤρρεσκετο ν' ἀποσπῶνται εὐκόλως καὶ νὰ διασπείρωνται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐνῷ ὠργεῖτο ἐν τοῖς χροσῖς, ὅπως βλέπη τὰς εὐγενεῖς δεσποῖνας κυπτούσας τὸ ὑπερήφανον μέτωπον καὶ συνωθούσας ἀλλήλας ἵνα συναγάγῃσι τὰ πολύτιμα κοσμήματα περὶ ὧν ἐκεῖνος ἠδιαφόρει.

ἤρρεσκον Φιλίππῳ τῷ Β'. ὅστις ἔσχεν ἐκ τῶν ἐν Ἀμερικῇ κτήσεων αὐτοῦ μαργαρίτην ἐκτάκτου λαμπρότητος, ἀξίας ὀκτακοσίων χιλιάδων φράγκων.

*

Ἄν ἀληθεύῃ ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ὠρμήθησαν εἰς τὴν κατάκτησιν τῆς Βρετανίας, διότι αἱ λίμναι καὶ οἱ ποταμοὶ τῆς χώρας ταύτης περιεῖχον ὄστρακα μαργαριτοφόρα· ἂν ἀληθεύῃ ὅτι οἱ ἑταῖροι τοῦ Κολόμβου ἀντήλλαξαν τεμάχια ἀ-

γενῶν μετ' ἄλλων διὰ μαργαριτῶν τῆς Ἀμερικῆς· ἂν ἀληθεύῃ ὅτι οἱ ὀρεινοὶ Σιέτωι τοῦ λόρδου Κλάϊν καὶ οἱ ζουάβοι τοῦ κόμητος Παλικάο διήρπασαν πολλοὺς μαργαρίτας ἐν τοῖς θησαυροφυλακίαις τῆς Λουιζιάνας καὶ τοῦ Θερνίου Ἀνακτόρου τῆς Σινικῆς, πόσον ἄρα γε αἶμα ἐστοίχισαν οἱ μαργαρίται ;

Πόσον αἶμα ! ἀλλὰ καὶ πόσα δάκρυα !

Οἱ Ῥαχιά τῆς Ἰνδίας καὶ τῆς Μαλαισίας φέρουσι κιδάρεις μαργαριτοστολιστοὺς, σμάραγδοι δὲ καὶ ἀδάμαντες ἀστράπτουσι ἐπὶ τῶν ἐπιπέπων αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐπινωτίων τῶν ἐλεφάντων, ἐνθ' οἱ ὑπήκοοι τῶν μολίς κατορθοῦσι νὰ φέρωσιν ἐλεεινὸν τι ἱμάτιον καὶ μολίς κατορθοῦσι νὰ κορέσωσι τὴν πεῖνάν των.

Ἰπὸ τὴν μάλιστα τῶν ἐποπτῶν ἀγρεύουσιν οἱ Ἀραβες ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ὀσμάν, οἱ Ἴνδοι ἐν τῷ πορθμῷ τοῦ Μαναάρ, οἱ Μαλαῖοι ἐν τῷ ἀρχιπελάγει τῆς Σουλοῦ. Οἱ μιγάδες τῆς κάτω Καλλιφρονίας καὶ οἱ αἰθίοπες ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Οὐράβας καταδύονται ἐν τῇ θαλάσῃ ὅπου συνήθως ἐλλοχεύουσι πλυνπληθεῖς οἱ καρχαροὶ, διὰ νὰ συναγάγωσιν ὄστρακα, ἐν οἷς δὲν εἶνε πάντοτε βεβαία ἡ ὑπαρξίς μαργαριτῶν.

Ὁ ἀποβιώσας τσάρος Ἀλέξανδρος Β'. ἠγάπα περιπαθῶς τοὺς ὠραίους μαργαρίτας. Ἡδιαφέρει περὶ τῆς τιμῆς, ἀλλ' ἐπέθυμε ν' ἀποκτᾷ γυναικίον μαργαρίτας τῆς Ἀνατολῆς, κανονικὸν σφαιρικὸν σχῆμα ἔχοντα καὶ παρθένους, τοῦτέστι μὴ κοσμησάντάς ποτε ἕτερον. Μετὰ εἴκοσι πέντε ἐτῶν ἐπιμελεῖς ἐρεύνας ἠδυνήθη νὰ δωρησῆται τῇ τσαρίνῃ τὸ πολυτιμότερον τῶν ὑπαρχόντων περιδερσίων.

Νῦν ἡ τσαρίνα δὲν αἰσθάνεται πλέον τοὺς ὀδυνηροὺς νυγμοὺς τῆς ζηλοτυπίας, οἵτινες κατεβασάνισαν αὐτὴν ἐν τῇ ζωῇ.

Νῦν τοῦ ἐλευθερωτοῦ τσάρου τὰ τεθραυσμένα ὄστα ἀναπαύονται ἐν τῷ τάφῳ, ὅπου ἡ σεβαστὴ αὐτοῦ συμβία προηγῆθη.

Ὁ θαυμασίοι μαργαρίται ! Ἡμεῖψατε ἄρα σεῖς δι' ὅσας ὀδύνας ὑπέφερε τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ἥτις ἐβλεπεν ἄλλην γυναῖκα ἐπαυρομένην ἀγερώχως ἐπὶ τῷ ἐνόχῳ ἔρωτι τοῦ ἐστεμμένου αὐτῆς συζύγου ! Ἀναγόμενος νοερώς εἰς τὸ παρελθόν, νομίζω ὅτι βλέπω ἐντὸς αἰθούσης πλουσιῶς ὑπηρεπισμένης τοῦ Τσάρκου — Σέλο γυναῖκα τινὰ μεγαλοπρεπῆς ἔχουσαν τὸ ἀνάστημα, κύπτουσαν ἐνώπιον θήκης περιεχοῦσης τὸ βαρύτεμον περιδερσίων, καὶ χέουσαν δάκρυα σιωπηλά. Εἶνε ἄρα γε δυνατόν ἡ τσαρίνα, ἡ φέρουσα κόσμους ἐκ πολυτίμων λίθων νὰ φθονῇ τὴν σύζυγον τοῦ ταπεινοῦ μουζίκου, ἢ λατρεύει ὁ σύζυγος ὑπὸ τὸ βυζαντινὸν εἰκονοστάσιον ἐν τῇ γαλήνῃ τῆς χωρικῆς καλύβης ;

Ὁ θησαυροὶ καιροῦ καὶ χρυαίου ἐξοδευθέντες

πρὸς συναγωγὴν παρθένων μαργαριτῶν, δὲν ἠθέλετε ἄρα γε σεῖς καταπραῦνει τὴν ὀργὴν τοῦ μηδενισμοῦ χρησιμοποιοῦμενοι καταλλήλως πρὸς ἐλάφρυνσιν τῶν δεινῶν τῆς ἀνθρωπότητος ;

Ὁ βαρύτερος τῶν ὑπαρχόντων μαργαριτῶν ἔχει βάρους τριῶν οὐγκιῶν ἔχει μῆκος δύο δακτύλων καὶ περιφέρειαν τεσσάρων καὶ ἡμίσεως. Κάτοχος αὐτοῦ εἶνε ὁ κ. Beresford Hope. Ἡ κόμισσα Δάδλεϋ κατέχει λαμπρὸν περιδερσίων μαργαριτῶν ἀξίας 750 χιλιάδων φράγκων.

Οἱ μαργαρίται εἰσὶ λευκοὶ, κίτρινοι, μέλανες καὶ ροδόχρσοι· οἱ τελευταῖοι εἶνε οἱ ἤττον πολυτίμοι. Ἐν τῇ Ἀνατολῇ προτιμῶνται οἱ ἔχοντες ὑποκίτρινον χροιάν.

Πολλὰ θαλάσσια καὶ ποτάμια κογχύλαι περιέχουσι μαργαρίτας· οἱ κάλλιστοι καὶ τὰ μάλιστα περιζήτητοι εἰσὶν οἱ εὐρισκόμενοι ἐν τῷ πορθμῷ τοῦ Μναάρ μεταξὺ Ἰνδίας καὶ Κεϋλάνης.

Ὁ ἐν Μόσχῃ εὐρισκόμενος περίφημος μαργαρίτης, ὁ ἀριστος τῶν ὑπαρχόντων θεωρούμενος ἀνευρέθη ἐν Ἰνδίας, καὶ ζυγίζεται εἰκοσιοκτὼ καράτια.

Ἡ κυβέρνησις τῶν Ἰνδιῶν ἔχει τὸ μονοπώλιον τῆς ἀλιείας τῶν μαργαριτῶν ἐν τῇ Ἰνδικῇ θαλάσῃ. Ἡ ἀλιεῖα ἀρχεται ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐβδομάδος τοῦ Μαρτίου καὶ διαρκεῖ μέχρι τέλους Ἀπριλίου.

Δύο στόλοι ἐξ ἐβδομηκοντα λέμβων ἕκαστος, ἀλιεύουσιν ἐκ περιτροπῆς. Ἐκάστη λέμβος εἶνε ἠριθμημένη, ἴδιον δὲ ἀριθμὸν φέρει ἐπίσης καὶ τὸ πλήρωμα ἐκάστης, συνιστάμενον ἐκ δέκα δυτῶν. Ἄμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου οἱ δύται καταβυθίζονται φέροντες λίθον μεταξὺ τῶν σκελῶν καὶ συνάξουσι ὅσας πλείονας κογχύλας δυνήθωσιν. Μετὰ ἐξάωρον ἐργασίαν, κρότος τηλεβόλου ἀγγέλλει τὴν παῦσιν, πᾶσαι δ' αἱ συναχθεῖσαι κογχύλαι μετακομίζονται εἰς τὴν ξηρὰν ἀποτιθέμεναι ἐντὸς τῶν παραπηγμάτων τῆς κυβερνήσεως. Ἐκεῖ διακροῦνται καὶ ἐν τέταρτον μὲν αὐτῶν λαμβάνουσιν οἱ ἀλιεῖς, τὰ δὲ λοιπὰ τρία ἐκ τετάρτα τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἐκτίθησιν αὐτὰς εἰς κεκλεισμένας εἰς δημοπρασίαν. Ἐκάστη χιλιάς κογχυλῶν ἀγοράζεται κατ' ἀνώτατον ὄρον ἀντὶ δέκα λιρῶν στερλινῶν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀγορασταὶ εἶνε ὑπόχρεοι νὰ πληρώσωσι καὶ τὰ ἐξοδα τῆς ἀλιείας, ἐπικερδῆς θεωρεῖται ἡ ἀγορὰ ὅταν ἐν ἐκάστῃ χιλιάδι κογχυλῶν περιέχωνται μαργαρίται ἀξίας εἴκοσι τοῦλάχιστον λιρῶν στερλινῶν.

Μετὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν μαργαριτῶν ἐκ τῶν κογχυλῶν ἀρχεται ἡ ταξινόμησις αὐτῶν. Μεταχειρίζονται πρὸς τοῦτο διάφορα κόσκινα τὴν αὐτὴν μὲν περιφέρειαν ἔχοντα, διαφέροντα ὅμως κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀπῶν, καθόσον τινὰ μὲν αὐτῶν ἔχουσιν εἴκοσι, τριάκοντα, πενήκον-

τα, εκατόν ὀπὰς, ἄλλα δὲ καὶ μέχρι χιλίων.

Ἄφου χωρισθῶσι κατὰ μέγεθος οἱ μαργαρίται χωρίζονται ἀκολούθως κατὰ σχῆμα. Εἶτα κλείονται οὕτω κεχωρισμένοι ἐντὸς σακκιδίων καὶ οἱ πολυτιμότεροι αὐτῶν πωλοῦνται· οἱ λοιποὶ ἤ-
τονος ἀξίας χρυσιμούνειν εἰς τὴν κατασκευὴν διαφόρων ἐκλειγμάτων, εἰς ἃ οἱ πλούσιοι τῶν Ἰνδῶν ἀποδίδουσιν ἐξῆλον θεραπευτικὴν ἰδιότη-
τα. Οὕτω οἱ μασσῶντες μεθ' ἡδυπαθείας τὸ βε-
τέλ, ῥοφῶσιν τὸν χυμὸν ἀσβέστου προερχομένης ἐκ τῆς ἀπανθρακώσεως μικρῶν ἢ παραμεμορφω-
μένων μαργαριτῶν.

Ἄληθεύει ἄρα γε ὅτι τὰ ἐν τοῖς βαθυτάτοις ὕδασι ἀνευρισκόμενα ὄστρακα περιέχουσι τοὺς λαμπροτέρους μαργαρίτας; Τοῦτο διαβεβαιούσιν οἱ Ἄραβες τῆς Βαχρεῖμ ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ, οἵτινες ἀλιεῦσιν τοὺς μαργαρίτας δι' οἶων καὶ οἱ Ἰνδοὶ μέσων. Παρ' αὐτοῖς, ἡ ἀλιεῖα εἶνε ἐλευ-
θέρη καὶ διαρκεῖ ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι τοῦ Σε-
πτεμβρίου, ἀποφέρει δὲ κατ' ἔτος περὶ τὰ δέκα ἑκατομμύρια φράγκων.

Τὰ ἐν Ἀμερικῇ μαργαριτοφόρα στρώματα τοῦ τε Βίρηνικου καὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ ἐξήν-
τλήθησαν ἤδη, χρηματίζοντα λίαν προσδοφῶρα μέχρι τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Τὰ τοῦ σικελικοῦ πελάγους καὶ τῶν διαφόρων ἐν Αὐστρα-
λία νήσων διατελοῦσιν εἰς ἀνθηρὰν κατάστασιν.

»Πάντα ταῦτα δὲν μὲ ἐκπλήττουσιν· ἐξακο-
λουθεὶ εἶπεν ὁ Δὸν Κισώτ. Παρητήρησες εἰς τί κατεγίνετο ἡ ἀνασσα ἐκείνη τῆς καλλονῆς; Βε-
βαίως θὰ εὗρες αὐτὴν ὀρμαθίζουσαν μαργαρίτας;»

Ἄγαθὸ ἱππότη Σερβάντες, διδάσκαλε τῆς ἡρέ-
μου φιλοσοφίας, ὁ οὕτω λογικῶς ὀμιλῶν ἤρωσ σου ἡγγόνει ὅτι τὸ ὀρμαθίζειν μαργαρίτας εἶνε ἔργον
δυσκολώτατον, εἰς ὃ θὰ ἦτο πάντα ἀκατάλλη-
λος ἡ ἀπλοῖκῃ Δουλοσινέα!

Ἡ τέχνη αὕτη ἀπαιτεῖ μεγίστην ἐπιδεξιότητα. Αἱ κατασκευάζουσαι τὰ περιδέραια ἐργάτι-
δες δέον νὰ ᾧσι πεπροικισμένοι δι' ἰδιαιτέρας
τινὲς φιλοκαλίας, ὥστε νὰ διακρίνωσιν ἀμέσως
τίνες μαργαρίται ἔνεκα τοῦ σχήματος καὶ τοῦ
χρώματος αὐτῶν πρέπει νὰ προσαρμοσθῶσιν ἐγ-
γύς ἀλλήλων. Ἐργάτις ἐπιδεξία συναρμολογοῦσα
καλῶς περιδέραιον μαργαριτῶν ἀποδίδει εἰς αὐ-
τὸ ἀξίαν κατὰ πολλὰς ἑκατοντάδας φράγκων με-
γαλειτέραν τῆς πραγματικῆς. Ὁ τρόπος δὲ τοῦ
κατασκευάζειν τοὺς μικροὺς ἐκείνους κόμβους ἀ-
ναμέσον τῶν διαφόρων κόκκων ἀπαιτεῖ ἔκτακτον
λεπτότητα ἐργασίας, καὶ διὰ τοῦτο καλὴ τεχνίτις
ἐν Παρισίοις κερδίζει εἴκοσι φράγκα καθ' ἑκάστην.

Γεννώμενος ἐντὸς τῶν σπλάγγων νοσοῦντος
ὄστράκου ὁ μαργαρίτης φέρει ἐν ἑαυτῷ τὸ σπέρ-
μα τῆς ἀσθενείας καὶ θνήσκει καὶ αὐτὸς ἐπίσης.

Ὁ χρόνος τὸν μαραίνει καὶ μετὰ καιρὸν ἢ ἀρ-
χικὴ στιλπνότης αὐτοῦ θαμβοῦται.

Ἐξελθὼν ἐκ τῆς γλαυκῆς ἀβύσσου ὕπως δέ-
χεται τὰς θωπείας τοῦ φωτός, ὅπως λάμπη ἐπὶ
τῆς γυμνῆς σαρκὸς τῶν ὤμων τῆς τόσον προσφι-
λοῦς τῷ Ρούβεν, ὅπως ἀστράπτῃ ἐπὶ τῶν ξαν-
θῶν κομῶν, τῶν ἀρεστῶν τοῖς Ἑνετοῖς ζωγρά-
φοις, ὅπως κρέματα ἀπὸ τοῦ ροδοχρόου λοβοῦ
τῶν γυναικείων ὤτιων, ὁ μαργαρίτης δὲν ἀρμό-
ζει νὰ μένη κεκρυμμένος εἰς τὰ σκότη.

Εὐρέθησαν καὶ ὄρυκτοι μαργαρίται, εἰς μέρη
τινὰ καλυπτόμενα ἄλλοτε εἰς παναρχαίαν ἐπο-
χὴν ὑπὸ τῆς θαλάσσης, καὶ εἰς νεκροπόλεις τῶν
ἀρχαίων τῆς Ἀμερικῆς κατοίκων, ἀλλ' οἱ μαρ-
γαρίται οὗτοι εἶχον ἀπολέσει πᾶσαν τὴν στιλ-
πνότητά των.

Λοιπὸν ὠραῖαί μου δέσποιναι, ἂν ἀρέσκωσιν ὁ-
μῖν οἱ μαργαρίται ὡς ἀρέσκουσιν εἰς ἐμὲ οἱ ὠραῖοι
ὄφθαλμοί σας, μὴ κλείετε αὐτοὺς ἐντὸς θηκῶν,
ἀλλὰ κοσμεῖσθε δι' αὐτῶν. Δι' αὐτὸν καὶ μόνον
τὸν σκοπὸν ἐπλάσθησαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

[Μετάφρασις]

X***

Ο ΜΑΡΤΗΣ

Ὁ Μάρτης βάλλει τ' Ἀπριλιοῦ τὰ γλαμπυρὰ φορέματα,
καὶ καταβαίν' ἀπ' τ' ἀψηλὰ μὲ τῶν βουνῶν τὰ βέμματα,
κί αὐτοῦ ποῦ εἶν' οἱ κάμποι
φωτοβολᾷ καὶ λάμπει.

Ἐσ' τὸ σπιτικὸν τοὺς τὰ δενδρὰ ριγοῦν καὶ συμμαζεῦνται,
τ' ἄνθη ἔς τοὺς κόρφους των βαθεῖα κοιμοῦνται κί ὄνειρέυ-
[ονται,

καὶ τὰ λουλοῦδια κόμα
δὲν βγήκαν ἀπ' τὸ χῶμα.

— Δενδρὰ, ὁ Μάρτης τὰ λαλεῖ, γιὰ ἀφήστε τὰ καμώματα!
Ἄνθη, τὰ μάτια ἀνοίξετε καὶ βγήτ' ἀπὸ τὰ στρώματα!
Νὰ ἰδῆτε τί σὰς φέρει
τὸ μαγικὸ μου χέρι!

Ἐγὼ μ' ὁ μήνας, ποῦ γυρᾷ ἔς ἐκάθε χρόνον κύλιμα,
καὶ φέρει μόσχους καὶ θουριαὶς εἰς τάνθη μ' ἕνα φίλημα,
καὶ φέρ' εἰς ἐκάθε κόρη
ἕνα καλὸ ἀγόρι.—

Τὰ κοῦνε τάνθη καὶ κοτοῦν κί ἀνοίγουν τὰ χειλάνια τους·
καὶ μισανοίγουν τὰ δενδρὰ τὰ πράσινα ματάκια τους·
τὰ βόδα ποῦ κυττάζουν
φθονοῦν κί αὐτὰ καὶ σχάζουν.

Τ' ἀκοῦει κ' ἡ ἀμυδαλιὰ, κορίτσι κουτοπόνηρο,
κί ἀπὸ τὸν ὕπνο πλανευτὴ, ἐρωτημέν' ἀπ' ὄνειρο,
πὰ ἔς τὰ γυμνά της κάλλη
νυμφάτικ' ἄνθη βάλλει.

— Καλὸ ἔς τὸν εὐμορφο τὸ νιδ, ποῦ φῆς τὸν ὄνειρέυθηκα,
ποῦ ἔς τὸ γλυκὸ μου τόνειρο εἶδα πῶς τὸν πανθρεύθηκα!
Ἐὖν τί καλὰ μὲ φέρει
τὸ γκαρδιακὸ μου ταῖρι; —

Τῆς φέρνει στρῶμ' ἀπ' τὸ Χιονιὰ κί ἀπ' τὸ Βοριὰ παπλώ-
[ματα·
τὴ νύχτα κάμνουν τὴ χαρὰ, καὶ πὰ ἔς τὰ ξημερώματα
τῆς ἀγκαλιᾶς του ἢ πάχνη
τὴν εὐμορφήν ἀδράχνει!

Τῆς κάμνει σάββανο χλωμὸ τὸ νυμφικὸ της φόρεμα·
τῆς βάνει μοιρολογητὴ ἕνα ψυχρὸ θολδρέμμα·
κί ἐκεῖνο κλαί' καὶ σάφτει,
καὶ ρίχνει καὶ τὴν θάφτει.

Γ. Μ. ΒΙΖΥΝΟΣ.